

Arbogaborna dominerade helt FFV mästerskapen

Snö, sol och lagom många köldgrader! Vädergudarnas februarigriniga humör, vilket i Arboga medfört brist på allt i ingrediensväg som en skidans vän ser som en vintrig rättighet, var som bortblåst, när det veckändan 12-13 mars var dags för Årets skidträff: FFV-mästerskapet i längd och slalom.

Från Gällö i norr till Linköping i söder kom plastlaggsklämmare på längden och tvären till staden vid åbågen för att kämpa om ära och priser. Och härliga kamper blev det!

Koncentrationen var det inget fel, som till exempel när hemmatjejen Carina Morin åkte hem segern i damsenior-klassen.

mitten

FFV på ministernivå

Här får Bill Jacobsson ta emot en plakett av ordförande vid första sessionen som tack för sitt tal vid den första internationella teknikerkonferensen i Jakarta.

mitten

Lars Hallén trivs bra

Lars Hallén, gummiarbetare i Linköping, trivs bra på jobbet. Han har varit med om att bygga upp verkstaden i linköping.

sid 7

BOLAGSDEBATT**Per-Åke Dahlström svarar sina kritiker****Svar till Erik Werner och Lars Höök**

Aerotech-gruppen befinner sig i en intensiv utveckling. Vårt mål är att skaffa oss en ledande position inom flygunderhållsbranschen inom och utanför Sverige. Branschstrukturen inom flygunderhåll är sådan att en strukturomvandling är nödvändig och redan igång. Det som sker är bl a koncentrationer till större och slagkraftigare enheter.

För Aerotechs del gäller att vi måste skapa förutsättningar för både överlevnad och lönsamhet på lång sikt och därför gå ur strukturprocessen som en av vinnarna. Det kräver en bra och aktiv samverkan mellan företag och personal. Det kräver förståelse och mod och det kräver bolagsformen. Blandningen av affärsverk och bolag gör det omöjligt att skapa en bra och effektiv organisationsstruktur inom Aerotech. Affärsverksformen omöjliggör en aktiv roll i struktureringsfrågor, d v s samverkan/samgående med andra företag.

Allt det här känner Erik Werner till.

Vi är inte i någon krissituation - tvär-

tom. Det är också ett problem att driva förändringar när det går bra. Men det är inte heller särskilt svårt att måla upp en bild där utvecklingen går oss ur händerna och vi blir tvingade till åskådarpåse och mindre trevliga anpassningsåtgärder.

Mot den bakgrunden blir mitt svar på Eriks och Lars' insändare följande:

"Den fråga som föranlett insändarna handlar om de, villkor som TCO-S ställt i bolagsförhandlingarna för att kunna ge sitt medgivande till bolagsbildning, villkor som företaget bedömer som helt omöjligt att uppfylla. Varför det är så vill jag exemplifiera med ett annat exempel än vårt - ASEA - Brown Boveriaffären.

Om motsvarande krav ställts där skulle det ha inneburit att innan ASEA kunnat sätta sig i förhandlingar med Brown Boveri så skulle man i MBL-förhandlingar behövt lägga fram en strukturlösning

gränsdragningsfrågorna behandlas vi LO-kongressen 1991 och då få en lösning. Det är väl en bekräftelse på att frågan inte är problemfri i dag.

Det är vidare så att i normalfallet tecknar en arbetsgivareorganisation kollektivavtal. För statliga bolag är huvudregeln SFO. För SFO gäller motsvarande gränsdragningsregler i fråga om avtalsparter.

För att tillgodose SF:s krav fullt ut - nämligen ett gemensamt avtal för alla an-

ställda samt att SF är avtalspart - skulle krävas att Aerotech blir egen arbetsgivareorganisation, d v s som bolag teckna direkta kollektivavtal med SF. Det är en stark ökenvandring. En sådan lösning kräver regeringens godkännande.

För att vi ska kunna acceptera att in i direkta kollektivavtal med SF kräver vi att omvandlingen till bolag avser hela affärsverket Aerotech. En sådan lösning för enbart Motordivisionen är helt utesluten med tanke på dels den riskexponering ett sådant bolag utsätter sig för, dels de kostnader/organisation som måste till för att kunna sköta arbetet med att vara "egen arbetsgivareorganisation".

Vidare har vi krävt att SF i ett sådant läge medverkar till garantier för att det inte blir någon organisationskonflikt gentemot bolaget.

I övrigt så är alla antydningar om ont uppsåt och försämring av anställningsvillkoren helt gripna ur luften. Vi varken vill eller kan föra en sådan personalpolitik.

Svar till Börje Sturk

Det är bara att konstatera att vi gör olika bedömningar av de organisationsprinciper och gränsdragningsregler som gäller inom LO och för arbetsgivareföreningen SFO. Aerotech har inga som helst invändningar mot att ha SF som avtalspart i bolagsformen.

Enligt den information vi har så skall

Tech-In

Adress: FFV Aerotech, CO
732 81 Arboga
Telefon: 0589 - 81859

Redaktör: Lennart Bladh
Ansvarig utgivare: Per-Åke Dahlström
Divisionsombud: Motor och Avionik:
Anne Allard, AA23
Service:
Flygteknik: Benny Aretun, SD54
GS: Hans Brännström, GP30

Redaktionsråd: Ansvarig utgivare
Redaktör
Samtliga divisionsombud
Roger Thelénus, FCTF Arboga
Conny Petersson, SF Linköping
Hans Brännström, FCTF Östersund

Regelverk

ger P-O

huvudvärk

(Avionik) - Jag undrar hur många som vet att vi ska kalla oss FFV Underhåll? Åtminstone om man får tro gällande sektorinstruktion i profileringsfrågor.

Per Olof Winberg på Avioniks kvalitetsstab bläddrar i våra samlade verk av instruktioner och meddelanden. Det handlar om många pärmar och mängder av papper.

- Situationen är långt ifrån tillfredsställande i dag, fortsätter P-O. Det krävs en upprensning i den digra och många gånger helt inaktuella pappersfloran.

Vad som framför allt måste till är ett beslut om uppdatering i betydligt snabbare takt än hittills, anser han.

Gamla instruktioner

Profileringsfrågorna som han nämner härrör sig från 1985, och det finns instruktioner från sjuttitalet som än i dag inte är upphävda.

- I oktober fick vi en ny pärm för affärsområdesinstruktioner, Ai. Av informationen framgick det att Ai nu ska ersätta en stor del av våra gamla instruktioner. Och så långt är väl allt gott och väl, säger P-O.

- Men om man sedan försöker orientera sig bland de instruktioner och meddelanden som gäller, så blir förvirringen i det närmaste total. Situationen är skrämmande!

Si, Fi och Ai

Vid omorganisationen 1984 började arbetet med att rensa bort gamla sektorinstruktioner, Si. De ersattes av nya plus ett nytt regelverk för rutinbeskrivningar, RB.

Så fortsatte det under två år tills FFV Aerotech föddes 1986. Strax efter skapel-

sen tillkom de nya företagsinstruktionerna, Fi. Och nu kommer alltså Ai.

- Då ska vi heller inte glömma bort alla concern-, divisions-, avdelnings- och sektionsinstruktioner och dithörande meddelanden, påpekar P-O.

Ungefär så ser det ut för den som ska rätta sig efter skrivna regler i organisationen.

Missnöje

Utrensningen av gamla och förlagade papper och verk släpar efter, och det får återverkningar ute bland medarbetarna. P-O har själv snappat upp signaler som tyder på missnöje med situationen.

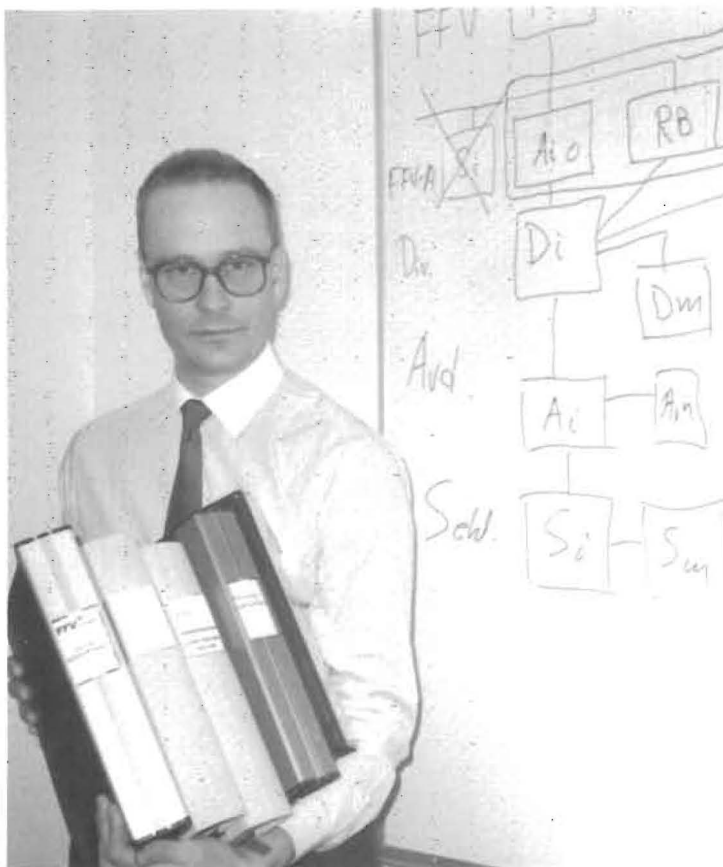
- I dag vet inte enskilda medarbetare vilka regler som gäller. Och inte är det mycket lättare för deras chefer att få grepp om var alla papper finns.

- Ibland blir folk rent av föbannade när deras möjligheter att följa instruktionerna helt enkelt avtrubbas i det rådande läget.

Mångfald

En som stöder P-O i hans uppfattning är Sören Jancheden på sektion Radar/ep-teknik.

- Det är mycket riktigt att mångfalden regelverk är ett problem för oss. Förutom FFV Aerotechs egna instruktioner och

På tavlan har Per-Olof Winberg gjort en skiss över de regelverk som medarbetare vid FFV Aerotech har att ta hänsyn till. I famnen håller han några av pärmarna som rymmer hela denna djungel av instruktioner och meddelanden. (Foto: Anne Allard)

meddelanden ska vi rätta oss efter kundernas, plus en rad handböcker. Sammanlagt rör det sig om 15 till 20 olika regelverk, av vilka en del dessutom är direkt motsäggande.

Det blir ibland svårt att hitta, jobbigt att tillämpa och ibland inkonsekvent att arbeta i enlighet med alla dessa regelverk, enligt Sören.

Nödvändigt jobb

Som en rationaliseringsåtgärd inom Avionik har Sören föreslagit att regelverken läggs in i ett databassystem. Det skulle göra dem lättare att överskåda och även distribuera till medarbetarna.

- Själva har vi styckat upp instruktioner och meddelanden som berör vår verksamhet i fyra olika pärmar. En femte är rodan på gång, berättar han.

- I dag är det nödvändigt att ha ett eget system men det är samtidigt fruktansvärt jobbigt att hålla det aktuellt. Det kan ta lång tid att leta reda på var det står om vissa saker i alla olika verk, avslutar han.

Anne Allard

FFV-teknik på ministernivå

Indonesiens första internationella teknikerkonferens ägde rum i Jakarta. Det blev, med indonesiska ögon sett, ett arrangemang med hög status.

Från FFV Aerotech deltog Bill Jacobsson, som vi numera hittar på FFV Test Systems AB. Och när Bill är inblandad handlar det förstås om test av modern flygburen elektronik i form av konceptet för JAS autotestare.

- Den här konferensen arrangerades av PATI, en ingenjörssammanslutning i Indonesien. Målet var tekniköverföring och att etablera samarbete med framför allt västvärlden på olika teknikområden, berättar Bill.

- Indonesien är inne i en stark utvecklingsfas tekniskt sett. Nu vill landets makthavare på det här sättet påskynda utvecklingen genom att tillgodogöra sig redan etablerad teknik.

Ministermöte

- Vi var omkring 300 deltagare på konferensen från bland annat Tyskland, Frankrike, Sverige, Finland och Schweiz, berättar Bill. Däremot deltog inte några representanter från USA.

Tre ministrar, alla tunga personer i landets regering, talade under konferensen; industriministern, arbetsmarknadsminister - om man försvenskar titeln - och ministern för forskning och utveckling.

- Av den anledningen var det bra att FFV deltog. Vi har på det här sättet gjort regeringen i Indonesien medveten om vår existens, påpekar Bill. Men vi sidan av den PR-effekten plus den goda reklam

Dr Habibie, minister för forskning och utveckling i Indonesien och förespråkare för en inhemsk flygindustri.

och höga status konferensen hade på hemmaplan, kan det vara svårt att bedöma vilket värde det hela har för vår del.

Bygghjälp

Vår representant i Jakarta, Jan Karlsson, berättade i julnumret av FFV-Nytt om Indonesiens flygindustri. Där nämnde han Dr Habibe, minister för forskning och utveckling, som är en av eldsjälarna bakom IPTN, landets stora tillverkare av flygplan och helikoptrar.

Bill fick tillfälle både att höra Dr Habibe tala vid konferensen och att besöka IPTNs anläggningar i Bandung sydost om Jakarta.

- Det var imponerande! IPTN är en stor och tekniskt avancerad industri med resurser som bygger på mekanik, hydraulik och pneumatik, berättar han.

- Elektroniksidan är däremot inte lika utvecklad, och kanske finns det möjlighet för FFV Aerotech att hjälpa till med uppbyggnaden av det underhållsområdet, avslutar Bill.

På teknikerkonferensen i Jakarta presenterade Bill Jacobsson FFV Aerotech, det svenska företaget som arbetar med avancerad flygteknik. Naturligtvis passade han på tillfället att från talarstolen trycka särskilt hårt på vårt kunnande om elektronikunderhåll och autotestteknik.

Snö, sol och lagom många köldgrader!

Vädergudarnas februariginiga humör, vilket i Arboga medfört brist på allt i ingrediensväg som en skidans vän ser som en vintrig rättighet, var som bortblåst, när det veckändan 12-13 mars var dags för Årets skidträff: FFV-mästerskapet i längd och slalom.

Från Gällö i norr till Linköping i söder kom plastlaggsklämmare på längden och tvären till staden vid åbågen för att kämpa om åra och priser. Och höga kamper blev det!

Med Ekbaksbadet som tävlingssentrum var längdåkarna med sin lördagstävling först att fördela mästerskap och placeringar. På en väl preparerad halvmilsbana med inledande slingring upp på Strömsnäsbergets topp, där fäste vara mera måste än glid, eftersom lagen om klassisk stül var rådande. Med ett varv för damerna och dubbelt upp för herrsidan.

Först ut var damerna och här blev det en tuff kamp om segern mellan hemmatjejerna Maria Kilhage och Annika Molander och Linköpings ettriga Helena Johansson.

Helena, som skaffade sig en liten ledning i klättringen uppför Strömsnäsberget och som i mål höll tätpositionen ända tills sist startande Maria jagade in. Mot hennes tuffa slutforcering fanns inget att göra. Med Carina Morin som femma, tog FFV AIF här en säker lagseger.

Karlstad och Zakrisdal blev goda för hela slanten i veterandamernas uppgörelse, där Wivianne Lundkvist var vassast.

FFV AIF:s Maria Kilhage åkte hem segern bland damseniorerna

Utför och på längden - AIF dominerade helt

Herrseniorernas miltävling utvecklade sig till en liten uppvisning från hemmaåkaren Stefan Bergqvists sida. Stefan, som har för vana att ta sig snabbt fram i skogen med hjälp av karta och kompass var inte precis långsammare då de senare attributen byttes mot skidor och stavar.

Redan på första varvet gjorde han helt klart för konkurrenterna på vilken segermenjen skulle hänga och gav heller ingen pardon under slutrundan. Skogsluffarkompisen Lars-Åke Anders-

Damsegrarinnan Maria Kilhage, FFV AIF omgiven av fr v tvåan Helena Johansson, CVM IF och trean Annika Molander, FFV AIF.

samvarons tecken ute vid Herrfallet, med mat, dans och underhållning, var det så på söndagsförmiddagen "alpinisternas" tur att visa upp sig nedåt i Teknikbacken.

I samma vårvinterhärliga väder med ytterligare ett par streck upp för kvick-silvret. Med fortsatt behaglig blandning av allvar och gemyt hos de agerande.

Först ut mellan portarna var damerna. Redan i inledningsåket satte sig Arbogas luletej Carina Morin i respekt hos konkurrenterna. Oförminskat tempo i andra åket betydde såväl slalomseger som kombinationsvinst. Sara Åbecks silverplats här bäddade för att lagprispokalen hamnade hos AIF.

Jan Fors från Karlstad visade smått proffsigt sätt att slicka portarna i herrseniorernas kamp. Åt hans triumf fanns inget att göra. AIF:s Bengt Karlsson, vilken höll ett suveränt tempo i båda åken,

tog bronset här. Tillsammans med Thomas Sivertsson och Per Winther försåg han arbogaklubben med ytterligare en dalahäst. Genom sin sjätteplats i slalom tog Per kombinationssegern.

För tävlingens sista mästarinsats svarade Gevärsfaktoriets Rein Tell, vilken i veteranklassen genom ett fint slutåk drygade ut sin knappa ledning till AIF:s Ingemar Selberg.

Allt i en tävling i Coubertinsk anda där supportramas Totte Wallininspirerade paw-paw hjälpte de mindre Stenmarksutvecklade att hitta rätt i skogen av blå och röda vimplar.

Återstår att rapportera från två välarangerade tävlingsdagar, att ett dominerande FFV AIF försåg sig med en rejäl portion standarpoäng inför 1988 års fortsatta tävlande i olika grenar.

Eric Gambré

Stefan Bergqvist, FFV AIF, gav inte konkurrenterna i herrseniorklassen stor chans att sticka upp om segern.

son och Zakridals Lennart Algotsson streckade emot bäst. Tillsammans med Bo Göran Öijvall kunde Stefan och Lars-Åke också glädja sig åt lagpriset, en dalahäst modell större.

Bland de yngre veteranherrarna, där Kjell Eriksson var arbogabäst med sin sjundeplats, forsade Eskilstunas Jerry Holm fram i ett tempo, som räckt till silverbena.

Dagens sekundstrid om mästartecknet utkämpades bland de äldre veteranerna, där Gällös Nils G Jonsson hade kommandot under större delen av loppet för att få ge sig med två futtiga sekunder för ilsket forcerande Erik Sandell, Linköping. Bronset här till AIF:s Ingemar Nilsson

Efter en lördagkväll i den trivsamma

Topptrion i herrseniorklassen utgjordes av fr v Arbogaåkarna Stefan Bergqvist och Lars-Åke Andersson samt Zakridalsverkens Lennart Algotsson.

Markus möter inte någon nybörjare - för mamma tränar judo

I tre års tid har Eva Johanssons 13-åriga son tränat judo. För Markus var mamma ett bra "träningsobjekt". Det är många gånger han tjatat på Eva och betta att få använda henne som "träningspartner", och visa upp sina förvärvade kunskaper.

Det är slut med det nu. Det senaste året har tjatet uteblivit; för det är inte längre någon novis han skulle få möta. Nu kan Eva grunderna i judo, kan grepp och vet hur hon skall falla smidigt och inte pladask.

"Rört på sig" har Eva alltid gjort. När ledarna för judoklubben Markus tillhör ville få igång en föräldragrupp var Eva inte sen att nappa.

I ett års tid har hon och ett tjugotal andra föräldrar gjort sina barn sällskap till klubben och tränat själva.

Eva uppskattar att klubben tjatade på föräldrarna för att få igång en föräldragrupp. När hon tidigare enbart följt med Markus till träningslokalen tyckte hon att judo verkade roligt att träna. Ett konstaterande hon fått bekräftat efter ett års egen träning.

Evas engagemang i klubben har inte enbart stannat vid regelbunden träning. Nu skall hon bli sekreterare i föreningen. Hon säger att det är skojigt att jobba i en klubb som verkligen tar hand om barnen. Klubben tjat på föräldrarna att själva bör-

Det både ser och låter farligare än vad det är, försäkras Eva Johansson. Här tränar hon tillsammans med klubbtränaren.

ja med judo visar på att klubben verkligen vill ta hand, och ta hand om barnen på ett bra sätt, säger hon.

En gång i veckan är det minsta Eva är i träningslokalen; det händer att det blir flera gånger i veckan.

Någon ambition att delta i tävlingar har hon inte. Möjligtvis kan hon tänka sig att delta i klubbmästerskapen. Markus får vara den som representerar familjen i tävlingar utanför klubblokalen.

Det här med att skaffa bälten i olika färger är inte något för Eva, förklarar hon. Jag kan aldrig lära mig vad olika kast och grepp heter, säger hon.

För Markus är det lättare, han är i färd med att träna för att få det bruna bältet.

Judoträningen är kul, men jobbig, säger Eva Johansson. Hon är glad att sonens judoklubb tjatade på henne och andra föräldrar att ställa upp i en föräldragrupp

Skilj på åsikter och information

I näst senaste numret av Tech-In gav Per-Åke Dahlström sin syn på varför förhandlingarna om bolagisering av Motor strandat.

Artikeln var en klar partsinläga. Tyvärr markerades det inte tydligt att det rörde sig om en ledare. Dessutom hade inte motparten, dvs SF och FCTF, någon replik. Sammantaget gavs ett intryck att Tech-In är en tidning för enkelriktad kommunikation, inte saklig information och allsidig debatt. Detta är olyckligt. Man riskerar att personalen snart mister sitt förtroende för tidningen. Därmed förvandlas företagsledningens bästa informationskanal till ett propagandaorgan som ingen lyssnar på.

Är det inte bättre om man tydligt skiljer på åsikter och redaktionellt material, och om ingen huppar in sina synpunkter?

Anders Byttner, MP15

Tack från besvikna f.d korsordslösare

Vi vill framföra ett hjärtligt tack till prisväljaren för den enormt udda LP-skivan som vi efter väldigt lång väntan fick i pris för en korsordstävling.

Hoppas att den var en gåva till företaget så det inte påverkar FFV:s vinst.

Fyra besvikna f.d. korsordslösare med alldaglig musikmakare
R Eriksson, B Blomkvist, L Håkansson, M Hollström

Anmäl gäster på eftermiddan

Hallå där alla värdar och värdinnor!

Väntar ni besökare till FFV Aerotech i Arboga?

I så fall vill vi som sitter i receptionen be om er hjälp. När ni förhandsanmäler era gäster till oss så gör det, om möjligt, på eftermiddagen.

Skälet till att vi vill ha det så är att vi vill ge god service. Ni förstår, de allra flesta besökarna kommer hit på morgonen och förmiddagen. Här i receptionen vill vi gärna ta hand om dem på bästa sätt och visa dem till rätta. Men vi känner oss ibland litet oartiga mot besökarna när vi hela tiden tvingas avbryta dem för att ta emot era gästansmälningar på telefonen.

Så om ni kan vänta med er anmälan till eftermiddagen är vi mycket tack-samma. Både å våra egna vägnar och gästerna.

Vi hör! Receptionisterna

TACK

För vänligt deltagande vid vår käre makes och pappas

Rolf Ranskär

sjukdomstid och bortgång, för alla vackra blommor hem och till hans bår framför vi vårt varma tack.

**Anna Lisa
Barnen**

Till min födelsedagsfest kom det många kär gäst.

De bar på presenterna mina som alla var väldigt fina.

På bordet står nu likt ett berg blommor i olika färg.

Dessa kommer sakta vissna och ta slut,

men mitt minne kommer aldrig att suddas ut.

Tack alla som jag känner Ni är riktigt kära vänner

Inger Lundberg

Ett varmt tack till mina arbetskamrater för många fina år, och för uppvaktningen i samband med att jag slutade på Aerotech, Div Motor, Turbojet RM8.

Många hälsningar

Lena Trygg

Hjärtligt tack till företaget, facket och arbetskamraterna på Motor för all uppvaktning och alla presenter jag fick vid min pensionering.

**Bengt "Klicker" Andersson,
M6**

Med sorg och saknad jag avdelning 27 ska lämna, men hoppas er kamratskap ändå få känna.

Ronnie

Ett hjärtligt tack för uppvaktningen på min 40-årsdag.

Ronnie

Ett varmt tack till chefer och arbetskamrater för den vackra presenten (örringar av guld) jag fick på min födelsedag.

Majken Rosenquist, AE35

HUR TRIVS DU PÅ JOBBET?

Alder: 59 år i maj

Yrke: Gummiarbetare

Arbetsplats: FT75 i

Linköping

Familj: Gift, fyra utflugna barn

Bostad: Tvårummare i Tannefors, Linköping.

Sommarkåk vid Ekängen utmed Roxen

Favorit TV-program: Blir mest nyheter

- Bra! Jag har ett självständigt arbete, så jag trivs bra så länge som jag har det som nu.

- Det är ingen som frågar vad man gör så länge jag gör det jag ska göra.

Vad gör du på ditt jobb?

- Det är gummiarbeten. Jag jobbar med både stridsvagns- och bandvagnshjul. Tidigare var det även flygplanshjul, men när vi flyttade in i nya lokaler fick vi en press till, och då hinner man inte med att göra allt.

- När vi får in hjulen ska det gamla gummilagret bort. Först fryses hjulen ned för att lättare kunna knacka bort gummit. Jag lägger sen på en vidhäftningsvätska, simosilning kallas det, för att gummit ska ligga kvar på fälgen. Sen lägger jag på gummi och sen vulkas hjulen.

Hur länge har du arbetat här?

- Från första juni 1970.

- Det första jag fick göra var att åka till Västerås för att vara med om att plocka ned gummiverkstan där. Den skulle flyttas hit till Linköping.

- Fram till midsommar 1970 var jag i Västerås. Direkt efter semestern började jag jobba i den gummiverkstad som

Lars Hallén
gummiarbetare, Linköping

byggts upp i Linköping.

Vad har du för utbildning?

- Det är folkskola, sjuårig

- Så har jag gått i fortsättningsskola. En dag i skolan och resten av veckan var jag på slakteri. Jag har tidigare jobbat på slakteri i femton år.

Hur är arbetsmiljön?

- Bra. Allt är nytt här. Efter semestern förra året fick vi flytta in i nya lokaler, så jag kan inte klaga.

- Vi som jobbar här har haft insyn från börjat och vi har kunnat påverka en hel del. Så miljön är bra i dag.

Vad värdesätter du mest: högre lön eller mer ledighet?

- Lite högre lön i så fall.

När träffade du senast din närmaste chef?

- Jag träffar honom dagligen.

INSÄNDARE

Skriv gärna insändare till Tech-In. Skriv med dubbelt radavstånd och skriv gärna inte längre än en A4-sida.

Skriv helst under eget namn. Vill du skriva under signatur måste du lämna namn till redaktionen. Helt anonyma insändare publiceras ej.

Massbrev - tjänste

61-9997

GÖRAN LINDER:

- Ekonomistädning har kostat Motor miljoner

Motor gjorde en vinst på 15 miljoner kronor under 1987. Budgeterat resultat var 51 miljoner. Det gör en skillnad på 36 miljoner. Vart tog dom pengarna vägen?

Frågan går till Göran Linder på ekonomistaben.

- Vi har bland annat gjort en ekonomisk städning i alla hörn på Motor. En absolut nödvändig rengöring, även om den kostat oss en hel del, svarar han.

- Dessutom ska vi inte glömma att vår andel på 12 miljoner kronor i företagsgemensamma kostnader, fortsätter Göran. Först när vi dragit bort dem, ser vi Motors egentliga resultat. Och nu har det minskat ytterligare ner till tre miljoner.

Men vart tog då resten av vinsten vägen?

Positiv trend

- Om vi tittar närmare på avdelningarnas resultat, så dras MT fortfarande med lönsamhetsproblem, förklarar Göran. Klart positivt är emellertid att vi nu ser ett tydligt trenderbrott. Det började redan under andra halvåret 1987 då avdelningen gjorde ett nollresultat.

Nu visar det sig att utvecklingen håller i sig, och MT har redovisat vinst de två första perioderna i år.

Divisionens andra problembarn under fjolåret var avdelning MA och RM8-motorn. En beläggningssvacka belastade avdelningens resultat hårt.

I samband med storstädningen på Motor har vi dessutom skrivit ner en del värdelösa inventarier i våra förråd. Det har också belastat resultatet negativt, men å andra sidan rör det sig om en engångskostnad för divisionen, säger Göran.

MG suverän

Kontentan är alltså att två avdelningar har gått dåligt, medan övriga har klarat sig bra. Och suverän i sammanhanget är avdelning MG med RM6 och RM9-motorena.

I MG:s fall fungerar det alltså precis som det ska påpekar Göran, de gamla produkterna håller de nya under armarna i initialskedet. Så småningom blir förhållandet det motsatta när de

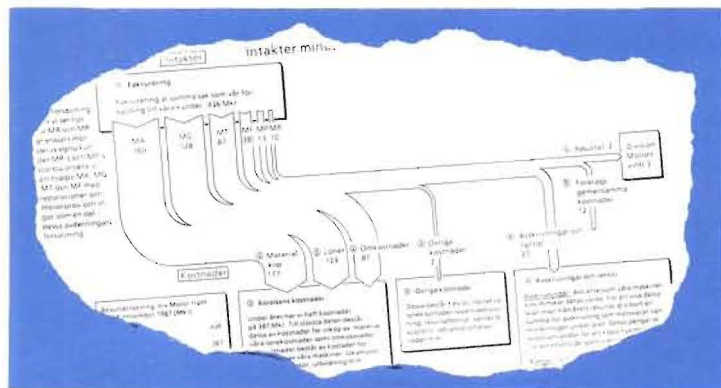
- En allmän ekonomisk storstädning har kostat Motor en hel del pengar, berättar Göran Linder, men framhåller samtidigt att nu är det nog rent under alla mattor. Sedan halvårsskiftet har kapitalbildningen stått i fokus och i dag syns effekterna i en helt frisk och sund balansräkning.

nya produkterna får bära kostnaderna för nedtrappningen av de gamla.

Hur blir det då i år Göran? Kommer Motor att klara den budgeterade vinsten på 20 miljoner kronor?

- Ja, det tror jag. Efter storstädningen står vi bättre rustade än på länge.

- MR, MP, MG och MT klarar säkert budgeten även om det kommer att kosta en del hårt arbete. Detsamma gäller MA under förutsättning att vi vinner kampen om ett nytt produktavtal, avslutar Göran.

Varje kvartal får de anställda på Motor en förenklad information om divisionens ekonomi. Syftet är, enligt Göran, att alla på Motor ska få chans att ta del av vad som händer, hur läget är och varför.

Anne Allard